

CONVENȚIA INTERNAȚIONALĂ ÎMPOTRIVA DOPAJULUI ÎN SPORT

Conferința Generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, numită în continuare UNESCO, întrunită la Paris în perioada 3 – 21 octombrie 2005 cu ocazia celei de-a 33-a sesiuni,

Având în vedere că scopul UNESCO este să contribuie la pace și securitate favorizând colaborarea între națiuni prin educație, știință și cultură,

Referindu-se la instrumentele internaționale existente în legătură cu drepturile omului,

Luând în considerație rezoluția 58/5 adoptată de către Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 3 noiembrie 2003 asupra sportului ca mijloc de promovare a educației, sănătății, dezvoltării și păcii, cu precădere paragraful 7 al acesteia,

Conștientă că sportul trebuie să joace un rol important în protejarea sănătății, în educația morală, culturală și fizică și în promovarea înțelegerii internaționale și a păcii,

Luând notă de necesitatea de a încuraja și de a coordona cooperarea internațională în vederea eliminării dopajului în sport,

Manifestându-și preocuparea față de folosirea dopajului în sport și consecințele acestuia asupra sănătății sportivilor, față de principiul sportului curat, eliminarea fraudei și viitorul sportului,

Conștientă că dopajul pune în pericol principiile eticii și valorile educative consacrate prin Carta Internațională a Educației Fizice și Sportului a UNESCO și Carta Olimpică,

Reamintind că adoptarea în cadrul Consiliului Europei a Convenției Anti-Doping și a Protocolului Adițional sunt instrumente de drept internațional public care se află la originea politicilor naționale anti-doping și a cooperării interguvernamentale în acest domeniu,

Reamintind recomandările în materie adoptate cu prilejul celei de-a doua, a treia și a patra Conferințe Internaționale a Miniștrilor și Înalților Funcționari responsabili cu Educația Fizică și Sportul organizate de UNESCO la Moscova (1988), la Punta del Este (1999) și la Atena (2004), precum și rezoluția 32 C/9 adoptată de Conferința Generală a UNESCO cu ocazia celei de-a 32-a sesiuni (2003),

Păstrând spiritul Codului Mondial Anti-Doping adoptat de către Agenția Mondială Anti-doping, cu prilejul Conferinței Mondiale împotriva Dopajului în Sport, la

Copenhaga, la 5 martie 2003 și al Declarației de la Copenhaga împotriva dopajului în sport,

Conștientă, de asemenea, de influența pe care sportivii de performanță o exercită asupra tineretului,

În spiritul necesității permanente de a desfășura și promova cercetări al căror obiectiv este îmbunătățirea depistării dopajului și de a înțelege mai bine factorii care determină folosirea acestuia, pentru a asigura o eficacitate maximă strategiilor de prevenire,

Ținând seama, de asemenea, de importanța educației permanente a sportivilor, a personalului asistent al sportivilor, precum și a societății în general în scopul prevenirii dopajului,

Conștientă de necesitatea de a asigura Statelor Participante implementarea programele anti-doping,

Conștientă că autoritățile publice și organizațiile sportive au responsabilități complementare în prevenirea și combaterea dopajului în sport, în special pentru a veghea la buna desfășurare, bazându-se pe principiul fair-play-ului, a manifestărilor sportive, precum și pentru a proteja sănătatea celor care participă la acestea,

Cunoscând că autoritățile publice și organizațiile sportive trebuie să acționeze împreună la realizarea acestor obiective pentru a asigura cel mai înalt grad de independență și transparență la toate nivelele corespunzătoare,

Hotărâtă să continue și să întărească cooperarea în vederea eliminării dopajului în sport,

Cunoscând că eliminarea dopajului în sport depinde în parte de armonizarea progresivă a normelor și practicilor împotriva dopajului în sport și de cooperarea la scară națională și mondială,

adoptă prezenta Convenție în ziua de 19 octombrie 2005.

I. Domeniul de aplicare

Articolul 1 - Scopul convenției

Prezenta convenție are drept scop ca, în cadrul strategiei și programului de activități UNESCO în domeniul educației fizice și sportului, să promoveze prevenirea dopajului în sport și combaterea acestui fenomen pentru a-l elimina.

Articolul 2 – Definiții

Aceste definiții trebuie înțelese în contextul Codului Mondial Anti-Doping. Totuși, în caz de interpretări diferite, au precădere dispozițiile Convenției.

Pentru obiectivele prezentei Convenții:

1. Prin „laboratoare anti-doping acreditate” se înțeleg laboratoarele acreditate de către Agenția Mondială Anti-Doping.

2. Prin „organizație anti-doping” se înțelege o instituție care răspunde de adoptarea regulilor privind inițierea, aplicarea sau respectarea tuturor fazelor procesului de control doping. Astfel de organizații pot fi, de exemplu, Comitetul Internațional Olimpic, Comitetul Internațional Paralimpic, alte organizații responsabile pentru marile manifestări sportive și care efectuează controale cu aceste ocazii, Agenția Mondială Anti-Doping, federațiile internaționale și organizațiile naționale anti-doping.

3. Prin „încălcarea regulilor anti-doping” în sport se înțelege una sau mai multe din următoarele abateri:

- (a) prezența unei substanțe interzise, a metaboliților acesteia sau a markerilor acesteia în organismul unui sportiv;
- (b) folosirea sau tentativa de folosire a unei substanțe interzise sau metode interzise;
- (c) refuzul de a se supune unei prelevări a probei biologice după notificare, în conformitate cu reglementările anti-doping în vigoare, sau sustragerea fără justificare valabilă de la prelevarea unei probe biologice sau faptul de a evita prelevarea unei astfel de probe prin orice mijloc;
- (d) încălcarea obligațiilor privind disponibilitatea sportivilor pentru controlul în afara competiției inclusiv nerespectarea de către sportivi a datoriei de a furniza informații privind locul în care se află, precum și faptul de a nu se prezenta la controale considerate ca fiind organizate pe baza unor reguli rezonabile;
- (e) falsificarea sau tentativa de falsificare a oricărui element din procesul de control doping;
- (f) posesia substanțelor sau metodelor interzise;
- (g) traficul oricărei substanțe sau metode interzise;
- (h) administrarea sau tentativa de administrare unui sportiv a unei substanțe sau metode interzise ori asistarea, încurajarea, contribuirea, incitarea,

disimularea sau oricare altă formă de complicitate care implică o încălcare sau o tentativă de încălcare a regulilor anti-doping.

4. In vederea controlului doping, se înțelege prin „sportiv” orice persoană care participă la activitatea sportivă la nivel internațional sau la nivel național în sensul definit de organizația națională anti-doping respectivă și acceptat de statele părți și orice altă persoană care participă la un sport sau la o manifestare sportivă de nivel inferior acceptat de statele părți. In privința educației și pregătirii prin „sportiv” se înțelege orice persoană care participă la activitatea sportivă, aflată sub autoritatea unei organizații sportive.

5. Prin „personal asistent al sportivului” se înțelege orice antrenor, preparator, manager sportiv, agent, personalul echipei, oficial, personal medical sau paramedical care lucrează cu sau tratează sportivi care participă sau se pregătesc să participe la competiții sportive.

6. Prin „Cod” se înțelege Codul Mondial Anti-Doping adoptat de către Agenția Mondială Anti-Doping la 5 martie 2003 la Copenhaga și inclus în apendicele nr. 1 la prezenta Convenție.

7. Prin „competiție” se înțelege o cursă, un meci, un joc sau o întrecere individuală.

8. Prin „control doping” se înțelege procesul care include planificarea repartizării testelor, recoltarea și mânăuirea de probe biologice, analiza de laborator, gestionarea rezultatelor, audieri și apeluri.

9. Prin „dopaj în sport” se înțelege un caz de încălcare a regulilor anti-doping.

10. Prin „echipe de control doping agreeate în deplină regulă” se înțeleg echipe de control doping care operează sub autoritatea unei organizații anti-doping naționale sau internaționale.

11. Prin control „în cadrul competiției” în scopul de a se putea face diferența între testele efectuate în cadrul competiției și testele efectuate în afara competiției și cu excepția situațiilor în care se prevede altfel în regulamentele federației internaționale sau ale organizației anti-doping relevante, se înțelege un test pe care trebuie să-l efectueze un sportiv desemnat în acest scop în cadrul unei anumite competiții.

12. Prin „Standard Internațional pentru Laboratoare”, se înțelege standardul care figurează în Apendicele nr. 2 al prezentei Convenții.

13. Prin „Standarde Internaționale pentru Testare” se înțeleg standardele care figurează în Apendicele nr. 3 al prezentei Convenții.

14. Prin „control fără aviz prealabil” se înțelege un control doping care se desfășoară fără vreo atenționare prealabilă a sportivului și în care sportivul este însoțit

în permanență, începând din momentul anunțării și până la prelevarea probei biologice.

15. Prin „Mișcare Olimpică” se înțeleg toți cei care acceptă să se conducă după Carta Olimpică și care recunosc autoritatea Comitetului Internațional Olimpic, respectiv federațiile internaționale pentru sporturile din programul Jocurilor Olimpice, comitetele naționale olimpice, comitetele de organizare ale Jocurilor Olimpice, sportivii, judecătorii, arbitrii, asociațiile și cluburile, precum și toate organizațiile și instituțiile recunoscute de către Comitetul Internațional Olimpic.

16. Prin „control în afara competiției” se înțelege orice control doping care nu se desfășoară în cadrul unei competiții.

17. Prin „Listă Interzisă” se înțelege lista în care sunt enumerate substanțele interzise și metodele interzise care figurează în Anexa nr. I la prezenta Convenție.

18. Prin „metodă interzisă” se înțelege orice metodă descrisă în lista interzisă care figurează în Anexa nr. I la prezenta Convenție.

19. Prin „substanță interzisă” se înțelege orice substanță descrisă în Lista Interzisă care figurează în Anexa nr. I la prezenta Convenție.

20. Prin „organizație sportivă” se înțelege orice organizație care are în răspundere o manifestare pentru una sau mai multe discipline sportive.

21. Prin „Standarde pentru Autorizarea Scutirilor pentru Uz Terapeutic” se înțeleg standardele care figurează în Anexa nr. II la prezenta Convenție.

22. Prin „testare” se înțelege partea din procesul global de control doping cuprinzând planificarea repartizării testelor, colectarea probei biologice, mânăuirea probei și transportarea acesteia la laborator.

23. Prin „scutire pentru uz terapeutic” se înțelege o scutire acordată conform Standardelor pentru Scutiri de Uz Terapeutic.

24. Prin „uz” se înțelege aplicarea, ingestia, injectarea sau consumarea prin oricare alt mijloc a unei substanțe interzise sau metode interzise.

25. Prin „Agenția Mondială Anti-Doping (AMAD)” se înțelege fundația de drept elvețian astfel numită, constituită la 10 noiembrie 1999.

Articolul 3 - Mijloacele care permit atingerea scopului convenției

În scopurile prezentei Convenții, Statele Participante se angajează:

- a) să adopte măsuri potrivite la nivel național și internațional care să fie conforme cu principiile enunțate în Cod;

- b) să încurajeze orice formă de cooperare internațională care urmărește protejarea sportivilor și a eticii în sport și comunicarea rezultatelor cercetării;
- c) să promoveze cooperarea internațională între Statele Participante și organizațiile care joacă un rol predominant în lupta împotriva dopajului în sport, în special cu Agenția Mondială Anti-Doping.

Articolul 4 - Relația dintre Cod și Convenție

1. Pentru a coordona punerea în practică a luptei împotriva dopajului în sport la nivel național și internațional, Statele Participante se angajează să respecte principiile enunțate în Cod, care servesc drept bază pentru măsurile prevăzute la Articolul 5 din prezenta Convenție. În cadrul prezentei Convenții, nimic nu împiedică Statele Participante să adopte măsuri suplimentare față de Cod.
2. Textul Codului și versiunea cea mai recentă a Apendicelor nr. 2 și nr. 3 sunt reproduse cu titlu informativ și nu fac parte integrantă din prezenta Convenție. Apendicele ca atare nu creează nici o obligație de constrângere în dreptul internațional pentru Statele Participante.
3. Anexele fac parte integrantă din prezenta Convenție.

Articolul 5 - Măsuri care permit atingerea obiectivelor Convenției

În conformitate cu obligațiile înscrise în prezenta Convenție, fiecare Stat Participant se angajează să adopte măsuri corespunzătoare. Aceste măsuri pot cuprinde legi, regulamente, politici sau măsuri administrative.

Articolul 6 - Relația cu alte instrumente internaționale

Prezenta Convenție nu modifică în niciun fel drepturile și obligațiile Statele Participante care decurg din alte acorduri încheiate în prealabil și compatibile cu obiectul și cu scopul acestei Convenții. Prin aceasta nu se aduce atingere nici drepturilor și nici obligațiilor altor state față de prezenta Convenție.

II. Activități anti-doping la scară națională

Articolul 7 – Coordonarea la nivel național

Statele Participante asigură aplicarea prezentei Convenții, îndeosebi prin măsuri de coordonare la nivel național. Pentru a-și îndeplini obligațiile care decurg din prezenta Convenție, Statele Participante pot să se sprijine pe organizațiile anti-doping, precum și pe autoritățile și organizațiile sportive.

Articolul 8 – Limitarea accesului și a folosirii în sport a substanțelor interzise și a metodelor interzise

1. Statele Participante adoptă, în funcție de nevoi, măsuri pentru a limita accesul la substanțe interzise și la metode interzise în vederea restrângerii folosirii acestora de către sportivi, cu excepția cazurilor de scutiri de uz terapeutic. Cu precădere, ele vor lua în acest sens măsuri de combatere a traficului destinat sportivilor și, în acest scop, se vor strădui să limiteze producția, circulația, importul, distribuirea și vânzarea acestor substanțe și metode.
2. Statele Participante adoptă măsuri sau încurajează, după caz, ca instituțiile competente ținând de jurisdicția lor să adopte măsuri care să prevină și să restrângă folosirea și deținerea de către sportivi a unor substanțe interzise și metode interzise în sport, în afara cazului în care folosirea acestora este autorizată printr-o scutire în scop terapeutic.
3. Nici o măsură luată în conformitate cu prezenta Convenție nu va împiedica accesul, în scopuri legitime, la substanțe și la metode a căror utilizare este altfel interzisă sau limitată în sport.

Articolul 9 – Măsuri privind personalul asistent al sportivului

Statele Participante adoptă ele însele măsuri sau încurajează organizațiile sportive și organizațiile anti-doping să ia măsuri, inclusiv sancțiuni sau pedepse față de personalul asistent al sportivului care comite o încălcare a unor reguli anti-doping sau altă infracțiune legată de dopajul în sport.

Articolul 10 – Suplimente nutritive

În funcție de nevoi, Statele Participante încurajează producătorii și distribuitorii de suplimente nutritive să stabilească bune practici față de comercializarea și distribuirea acestor suplimente nutritive, îndeosebi prin oferirea de informații cu privire la compoziția lor analitică și prin garantarea calității.

Articolul 11 – Măsuri cu caracter financiar

În funcție de nevoi, Statele Participante:

- a) asigură prin bugetele lor finanțarea unui program național de control la toate disciplinele sportive sau sprijină organizațiile sportive și organizațiile anti-doping să finanțeze controalele anti-doping, fie acordându-le subvenții directe sau alocații, fie luând în calcul costurile acestor controale la stabilirea unei sume globale pentru aceste subvenții sau alocații;
- b) iau măsuri pentru a-și retrage sprijinul financiar acordat sportivilor sau personalului asistent al sportivilor care au fost suspendați în urma unei încălcări a regulilor anti-doping, pe durata suspendării lor;

- c) își retrag complet sau parțial sprijinul financiar sau de altă natură pentru orice organizație sportivă sau organizație anti-doping care nu respectă Codul sau regulile anti-doping aplicabile, adoptate în conformitate cu Codul.

Articolul 12 - Măsuri în vederea înlesnirii controalelor anti-doping

În funcție de nevoi, Statele Participante:

- a) încurajează și înlesnesc efectuarea, de către organizațiile sportive și organizațiile anti-doping aflate sub jurisdicția lor, controalelor anti-doping în conformitate cu prevederile Codului, inclusiv controale inopinante și controale în afara competițiilor și în timpul competițiilor;
- b) încurajează și înlesnesc negocierea, de către organizațiile sportive și organizațiile anti-doping, de înțelegeri care să permită echipelor de control anti-doping agreeate de alte țări să-i supună pe membrii lor unor controale;
- c) iau măsuri pentru a ajuta organizațiile sportive și organizațiile anti-doping aflate în jurisdicția lor să aibă acces la un laborator anti-doping acreditat pentru realizarea analizei probelor biologice prelevate.

III. Cooperarea internațională

Articolul 13 – Cooperarea între organizațiile anti-doping și organizațiile sportive

Statele Participante încurajează cooperarea dintre organizațiile anti-doping, autoritățile publice și organizațiile sportive aflate în jurisdicția lor și cele din jurisdicția altor state părți în vederea atingerii, pe scară internațională, a scopului prezentei convenții.

Articolul 14 – Sprijinirea misiunii Agenției Mondiale Anti-Doping

Statele Participante se angajează să susțină Agenția Mondială Anti-Doping în misiunea sa importantă de combatere a dopajului la scară internațională.

Articolul 15 – Finanțarea în părți egale a Agenției Mondiale Anti-Doping

Statele Participante sprijină principiul finanțării bugetului anual de bază aprobat al Agenției Mondiale Anti-Doping, jumătate de către autoritățile publice și jumătate de către mișcarea olimpică.

Articolul 16 – Cooperarea internațională în materie de combatere a dopajului

Tinând seama că lupta împotriva dopajului în sport nu poate fi eficace decât dacă sportivii vor putea fi controlați în mod inopinant și dacă probele biologice vor fi transmise în timp util la laboratoare în vederea analizării, Statele Participante, în funcție de nevoi și în conformitate cu legislația și procedurile naționale:

- a) înlesnesc sarcina Agenției Mondiale Anti-Doping și a organizațiilor anti-doping care acționează conform Codului, sub rezerva regulamentelor din respectivele țări gazdă, pentru a le permite efectuarea de controale anti-doping la competiții sau în afara competițiilor asupra sportivilor lor, pe teritoriul lor sau în afara acestuia;
- b) înlesnesc deplasările transfrontaliere în timp util ale echipelor de control anti-doping agreeate corespunzător, atunci când acestea efectuează controale anti-doping;
- c) cooperează pentru a grăbi transportarea sau expedierea peste frontieră în timp util a probelor biologice, astfel încât să fie garantată securitatea și integritatea acestora;
- d) favorizează coordonarea internațională a controalelor anti-doping efectuate de diferite organizații anti-doping și cooperarea în acest sens cu Agenția Mondială Anti-Doping;
- e) favorizează cooperarea dintre laboratoarele de control anti-doping aflate în jurisdicția lor și cele din jurisdicția altor State Participante. În speță, Statele Participante care au laboratoare anti-doping acreditate trebuie să încurajeze aceste laboratoare să ajute celelalte State Participante să capete experiență, competență și tehnicile necesare pentru a-și crea propriile lor laboratoare în caz că doresc;
- f) încurajează și susțin înțelegerile privind controalele reciproce încheiate între organizațiile anti-doping, conform Codului;
- g) își recunosc reciproc procedurile de control anti-doping și metodele de gestionare a rezultatelor obținute de toate organizațiile anti-doping, care sunt în conformitate cu Codul, inclusiv sancțiunile sportive care decurg din acestea.

Articolul 17 - Fondul din contribuții voluntare

1. Se creează un „Fond pentru eliminarea dopajului din sport”, numit în continuare „Fondul din contribuții voluntare”. Este un fond-depoziț stabilit conform Regulamentului Financiar al UNESCO. Toate contribuțiile vărsate din partea statelor părți și a altor subiecți sunt de natură voluntară.
2. Sursele Fondului din Contribuții Voluntare se constituie din:
 - a) contribuțiile Statelor Participante;
 - b) vărsăminte, donații sau legate care pot fi făcute de:
 - (i) alte State;
 - (ii) organizații și programe din sistemul Națiunilor Unite, în speță Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, precum și alte organizații internaționale;
 - (iii) organisme publice sau private sau particulari;
 - c) orice dobândă la sursele Fondului din contribuții voluntare;
 - d) rezultatul veniturilor și încasărilor de la manifestările organizate în beneficiul Fondului din contribuții voluntare;
 - e) orice altă sursă autorizată de regulamentul Fondului din contribuții voluntare stabilită de Conferința Părților.
3. Contribuțiile vărsate de Statele Participante la Fondul din contribuții voluntare nu înlocuiesc sumele pe care acestea s-au angajat să le verse pentru a-și achita cota-parte din bugetul anual al Agenției Mondiale Anti-Doping.

Articolul 18 - Folosirea și gestionarea Fondului din contribuții voluntare

Sursele Fondului din contribuții voluntare sunt alocate de Conferința Părților pentru finanțarea activităților aprobate de aceasta, în special pentru ajutorarea Statele Participante la elaborarea și punerea în practică a programelor anti-doping, în conformitate cu dispozițiile prezentei Convenții, ținând seama de obiectivele Agenției Mondiale Anti-Doping și pot fi utilizate pentru a finanța funcționarea Convenției. Contribuțiile vărsate la Fondul din contribuții voluntare nu pot fi legate de nici o condiție politică, economică sau de altă natură.

IV. Educația și formarea

Articolul 19 - Principii generale în materie de educație și de formare

1. Statele părți se angajează, în limitele mijloacelor de care dispun, să susțină, să conceapă sau să pună în aplicare programe de educație și de formare privind

lupta împotriva dopajului. Pentru comunitatea sportivă, în general, aceste programe au în vedere asigurarea unor informații la zi și exacte privind:

- a) efectele negative ale dopajului asupra valorilor etice ale sportului;
- b) consecințele dopajului asupra sănătății.

2. Pentru sportivi și pentru personalul asistent al sportivilor, mai ales în cursul pregătirii lor inițiale, programele de educație și de formare, pe lângă cele de mai sus, vizează asigurarea unor informații la zi și exacte privind:

- a) procedurile de control anti-doping;
- b) drepturile și răspunderile sportivilor în domeniul combaterii dopajului, inclusiv informații privind Codul și politicile organizațiilor sportive și anti-doping competente. Aceste informații se referă îndeosebi la consecințele unei încălcări a regulilor anti-doping;
- c) lista substanțelor interzise și metodelor interzise, precum și a scutiilor de uz terapeutic;
- d) suplimentele nutritive.

Articolul 20 – Codurile deontologice

Statele Participante încurajează asociațiile și instituțiile profesionale competente să elaboreze și să pună în aplicare coduri de conduită, de bune practici și deontologice corespunzătoare și în conformitate cu Codul în materie de combatere a dopajului în sport.

Articolul 21 – Participarea sportivilor și a personalului asistent al sportivilor

Statele Participante favorizează și, pe măsura mijloacelor lor, susțin participarea activă a sportivilor și a personalului asistent al sportivilor în toate sferele luptei împotriva dopajului duse de organizațiile sportive și de alte organizații competente și încurajează organizațiile sportive, aflate în jurisdicția lor, să procedeze în același mod.

Articolul 22 – Organizațiile sportive și educarea și formarea continuă în materie de luptă împotriva dopajului

Statele Participante încurajează organizațiile sportive și organizațiile anti-doping să pună în aplicare programe de educație și de formare continuă pentru toți sportivii și personalul asistent al sportivilor privind punctele prevăzute la Articolul 19.

Articolul 23 – Cooperarea în domeniul educației și formării

Statele Participante cooperează între ele și cu organizațiile competente în vederea unor schimburi, în funcție de nevoi, de informații, competențe tehnice, precum și de experiență referitoare la programe anti-doping eficiente.

V. Cercetarea

Articolul 24 - Promovarea cercetării anti-doping

Statele Participante se angajează să încurajeze și să promoveze, în limitele mijloacelor lor, cercetarea anti-doping în colaborare cu organizațiile sportive și alte organizații competente privind:

- a) prevenirea, metodele de depistare, aspectele comportamentale și sociale ale dopajului și consecințele acestuia asupra sănătății;
- b) căile și mijloacele de concepere a unor programe științifice de antrenament fizic și psihologic care să respecte integritatea persoanei;
- c) folosirea tuturor substanțelor și metodelor noi datorate progresului din știință.

Articolul 25 – Natura cercetării anti-doping

Incurajând cercetarea anti-doping menționată la Articolul 24, Statele Participante au în vedere ca această cercetare să se desfășoare:

- a) în conformitate cu practicile deontologice recunoscute pe plan internațional;
- b) evitând prescrierea unor substanțe interzise și metode interzise sportivilor;
- c) prin adoptarea unor precauțiuni corespunzătoare, astfel încât rezultatele cercetării să nu poată fi folosite în mod abuziv și nici să servească dopajului.

Articolul 26 – Schimbul de rezultate provenind din cercetarea anti-doping

Cu respectarea regulilor naționale și internaționale aplicabile, Statele Participante, în funcție de nevoi, fac cunoscute rezultatele cercetării anti-doping celorlalte Statele Participante și Agenției Mondiale Anti-Doping.

Articolul 27 – Cercetarea în științele sportului

Statele Participante încurajează:

- a) oamenii de știință și membrii corpului medical să efectueze cercetări în științele sportului, în conformitate cu principiile enunțate în Cod;
- b) organizațiile sportive și personalul asistent al sportivilor aflați în jurisdicția lor, să aplice rezultatele cercetărilor din științele sportului care sunt conforme cu principiile enunțate în Cod.

VI. Monitorizarea aplicării convenției

Articolul 28 - Conferința Părților

1. Se stabilește o Conferință a Părților. Conferința Părților este organul suveran al prezentei Convenții.
2. Conferința Părților se întrunește în sesiune ordinară, în principiu la doi ani. Ea se poate întruni în sesiune extraordinară, dacă decide astfel, sau la cererea a cel puțin o treime din statele părți.
3. La Conferința Părților fiecare Stat Participant dispune de un vot.
4. Conferința Părților își adoptă propriul regulament intern.

Articolul 29 - Organizația consultativă și observatorii la Conferința Părților

Agencia Mondială Anti-doping este invitată la Conferința Părților în calitate de organizație consultativă. Comitetul Internațional Olimpic, Comitetul Internațional Paralimpic, Consiliul Europei și Comitetul Interguvernamental pentru Educație Fizică și Sport (CIGEPS) sunt invitate în calitate de observatori. Conferința Părților poate decide invitarea altor organizații competente în calitate de observatori.

Articolul 30 - Funcțiile Conferinței Părților

1. Pe lângă cele menționate prin alte dispoziții din prezenta Convenție, Conferința Părților are următoarele funcții:
 - a) promovarea scopului prezentei Convenții;
 - b) discutarea relațiilor cu Agenția Mondială Anti-Doping și studierea mecanismelor de finanțare a bugetului anual de bază al Agenției. Statele care nu sunt părți pot fi invitate la dezbateri;

c) adoptarea unui plan de folosire a resurselor Fondului din contribuții voluntare, în conformitate cu dispozițiile Articolului 18;

d) examinarea rapoartelor înaintate de Statele Participante, în conformitate cu Articolul 31;

e) examinarea în permanență a mijloacelor pentru asigurarea respectării prezentei Convenții ținând seama de evoluția sistemelor de combatere a dopajului, în conformitate cu Articolul 31. Orice mecanism sau orice măsură de monitorizare care nu se regăsește în prevederile Articolului 31 va fi finanțat prin Fondul din contribuții voluntare creat pe baza Articolului 17;

f) examinarea în vederea adoptării a proiectelor de amendamente la prezenta Convenție;

g) examinarea în vederea aprobării, conform dispozițiilor Articolului 34 din Convenție, a modificărilor operate în Lista Interzisă și în Standardele pentru Autorizarea Scutirilor pentru Uz Terapeutic adoptate de Agenția Mondială Anti-Doping;

h) stabilirea și punerea în aplicare a cooperării dintre Statele Participante și Agenția Mondială Anti-Doping, în cadrul prezentei Convenții;

i) solicitarea ca Agenția Mondială Anti-Doping să-i prezinte spre examinare, la fiecare sesiune, un raport privind aplicarea Codului.

2. Conferința Părților poate, în exercițiul funcțiilor sale, să coopereze cu alte organisme interguvernamentale.

Articolul 31 - Rapoartele prezentate de către Statele Participante la Conferința Părților

Prin intermediul secretariatului, Statele Participante transmit la doi ani Conferinței Părților, într-una din limbile oficiale ale UNESCO, toate informațiile legate de măsurile pe care le-au luat pentru a se conforma dispozițiilor din prezenta Convenție.

Articolul 32 - Secretariatul Conferinței Părților

1. Secretariatul Conferinței Părților este asigurat de Directorul General al UNESCO.
2. La cererea Conferinței Părților, Directorul General al UNESCO recurge pe cât de mult îi stă în putință la serviciile Agenției Mondiale Anti-Doping, potrivit modalităților stabilite de Conferința Părților.
3. Cheltuielile de funcționare legate de Convenție sunt finanțate prin bugetul ordinar al UNESCO, în limita resurselor existente și la un nivel adecvat, prin

Fondul din contribuții voluntare creat pe baza prevederilor Articolului 17 sau prin combinarea corespunzătoare a acestor surse care se va stabili la fiecare doi ani. Finanțarea cheltuielilor secretariatului din bugetul ordinar se face pe o bază strict minimală, ținând seama de faptul că orice contribuție voluntară va trebui să servească, de asemenea, sprijinirii Convenției.

4. Secretariatul stabilește documentația Conferinței Părților, precum și proiectul ordinii de zi al sesiunilor și asigură executarea hotărârilor acesteia.

Articolul 33 - Amendamentele

1. Orice Stat Participant poate, printr-o comunicare în scris adresată Directorului General al UNESCO, să propună amendamente la prezenta Convenție. Directorul General transmite această comunicare tuturor Statelor Participante. Dacă, în termen de șase luni de la data transmiterii comunicării, cel puțin jumătate din Statele Participante răspund favorabil la propunere, Directorul General o prezintă la sesiunea următoare a Conferinței Părților.
2. Amendamentele sunt adoptate de Conferința Părților cu o majoritate de două treimi din Statele Participante prezente și participante la vot.
3. După adoptare, amendamentele la prezenta Convenție sunt supuse Statele Participante în vederea ratificării, acceptării, aprobării sau aderării.
4. Pentru Statele Participante care le-au ratificat, acceptat, aprobat sau au aderat la acestea, amendamentele la prezenta Convenție intră în vigoare la trei luni de la depunerea de către două treimi din Statele Participante a instrumentelor menționate la paragraful 3 din prezentul Articol. În continuare, pentru fiecare Stat Participant care ratifică, acceptă, aprobă un amendament sau aderă la acesta, amendamentul respectiv intră în vigoare la trei luni de la data depunerii de către Statul Participant a instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau de aderare.
5. Un stat care devine parte la prezenta Convenție după intrarea în vigoare a amendamentelor, în conformitate cu paragraful 4 din prezentul Articol este considerat, în afara cazului în care și-a exprimat o altă intenție:
 - a) parte la prezenta Convenție astfel amendată;
 - b) parte la prezenta Convenție, fără amendamente față de orice stat parte care nu este legat prin aceste amendamente.

Articolul 34 - Proceduri specifice privind amendamentele la anexele Convenției

1. Dacă Agenția Mondială Anti-Doping modifică Lista Interzisă sau Standardele pentru Autorizarea Scutirilor pentru Uz Terapeutic, ea poate comunica în scris Directorului General al UNESCO aceste modificări. Directorul General

comunică aceste modificări, în calitate de propuneri de amendamente la Anexele prezentei Convenții, tuturor Statelor Participante, în cel mai scurt timp posibil. Amendamentele la Anexe sunt aprobate de Conferința Părților, cu prilejul uneia din sesiuni sau printr-o consultare în scris.

2. Statele Participante au la dispoziție 45 de zile, de la data comunicării Directorului General, pentru a-l informa pe acesta asupra faptului că se opun amendamentului propus, fie prin intermediul unei scrisori, în cazul consultării în scris, fie cu prilejul unei sesiuni a Conferinței Părților. Amendamentul propus este considerat aprobat de Conferința Părților, numai dacă două treimi din Statele Participante nu-și fac cunoscută opoziția.

3. Amendamentele aprobate de Conferința Părților sunt comunicate statelor părți de către Directorul General. Ele intră în vigoare la 45 de zile de la această comunicare, exceptând statul parte care a comunicat în prealabil Directorului General faptul că nu va subscrie la acele amendamente.

4. Un Stat Participant care a comunicat Directorului General faptul că nu subscrie la un amendament aprobat conform prevederilor din paragrafele de mai sus rămâne legat de Anexe, în forma fără amendamente.

VII. Dispozițiile finale

Articolul 35 - State părți cu regim constituțional federal sau neunitar

Prevederile de mai jos se aplică Statelor Participante care au regim constituțional federal sau neunitar:

- a) în privința dispozițiilor din prezenta Convenție, a căror aplicare este de competența unei puteri legislative federale sau centrale, obligațiile guvernului federal sau central sunt aceleași ca cele ale Statelor Participante care nu sunt state federale;
- b) în privința dispozițiilor din prezenta Convenție, a căror aplicare este de competența fiecărui stat, fiecărei regiuni, provincii sau fiecărui canton component, care conform regimului constituțional al federației, nu are obligația de a lua măsuri legislative, guvernul federal, cu avizul său favorabil, aduce la cunoștința autorităților competente din state, regiuni, provincii sau cantoane dispozițiile respective, în vederea adoptării.

Articolul 36 - Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea

Prezenta Convenție se supune ratificării, acceptării, aprobării sau aderării statelor membre ale UNESCO, în conformitate cu respectivele lor proceduri constituționale.

Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare sunt depuse la Directorul General al UNESCO.

Articolul 37 - Intrarea în vigoare

1. Prezenta Convenție intră în vigoare în prima zi din luna următoare expirării unui termen de o lună de la data depunerii celui de-al trezecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.
2. Pentru orice stat care își dă ulterior consimțământul de a fi legat prin prezenta Convenție, aceasta intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unui termen de o lună de la data depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

Articolul 38 - Extinderea teritorială a Convenției

1. Orice stat poate, în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, să specifice teritoriul sau teritoriile pentru care el asigură relațiile internaționale și la care se aplică prezenta Convenție.
2. Printr-o declarație adresată UNESCO, orice stat poate, la o dată ulterioară, să extindă aplicarea prezentei Convenții la oricare alt teritoriu specificat în declarație. Față de acest teritoriu, Convenția intră în vigoare în prima zi de după expirarea unui termen de o lună de la data primirii acelei declarații de către depozitar.
3. Orice declarație făcută pe baza celor două paragrafe precedente, cu privire la orice teritoriu care este menționat în aceasta, poate să fie retrasă prin notificare adresată UNESCO. Retragera intră în vigoare în prima zi care urmează unui termen de o lună de la data primirii acelei notificări de către depozitar.

Articolul 39 - Denunțarea

Orice Stat Participant poate denunța prezenta Convenția. Denunțarea este notificată printr-un instrument scris, depus la Directorul General al UNESCO. Denunțarea își începe efectele în prima zi a lunii următoare expirării unui termen de șase luni de la data primirii instrumentului de denunțare. Ea nu modifică cu nimic obligațiile financiare care revin statului parte până la data la care retragerea operează efectiv.

Articolul 40 - Depozitarul

Directorul General al UNESCO este depozitarul prezentei Convenții și al amendamentelor la aceasta. În calitate sa de depozitar, acesta comunică Statelor

Participante la prezenta Convenție, precum și celorlalte state membre ale Organizației:

- a) depunerea oricărui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau de aderare;
- b) data intrării în vigoare a prezentei Convenții, în baza Articolului 37;
- c) orice raport întocmit pe baza dispozițiilor Articolului 31;
- d) orice amendament la Convenție sau la Anexele acesteia adoptat în baza Articolelor 33 și 34, precum și data intrării în vigoare a respectivului amendament;
- e) orice declarație sau notificare făcută pe baza dispozițiilor Articolului 38;
- f) orice notificare făcută pe baza dispozițiilor Articolului 39 și data la care denunțarea își începe efectele;
- g) orice alt act, notificare sau comunicare având legătură cu prezenta Convenție.

Articolul 41 - Înregistrarea

Conform Articolului 102 din Carta Națiunilor Unite, prezenta Convenție va fi înregistrată la Secretariatul Organizației Națiunilor Unite, la cererea Directorului General al UNESCO.

Articolul 42 – Textele de referință

1. Prezenta Convenție, inclusiv Anexele, este întocmită în engleză, arabă, chineză, spaniolă, franceză și rusă, cele șase texte fiind egal autentice.
2. Apendicele la prezenta Convenție sunt întocmite în engleză, arabă, chineză, spaniolă, franceză și rusă.

Articolul 43 - Rezervele

Nu se admite nici o rezervă care este incompatibilă cu obiectul și scopurile prezentei Convenții.

Anexa I Lista Interzisă – Standardul Internațional

Anexa II Standardul pentru Autorizarea Scutirilor pentru Uz Terapeutic

Apendice 1 Codul Mondial Anti-Doping

Apendice 2 Standardul Internațional pentru Laboratoare

Apendice 3 Standardele Internaționale pentru Testare